

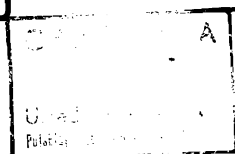
URZĄD PATENTOWY

E046 5/52

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33385

Kl. ~~37 a~~ 3

37 a 5/52

Józef Gardecki
(Pruszków, Polska)

Podstropie

Zgłoszono 30 listopada 1946 r.

Udzielono 9 stycznia 1948 r.

Dotychczasowe sposoby wykonywania podstropi, a specjalnie sposoby umocowania płyt izolacyjnych, są wadliwe, gdyż osadzenie płyt jest za słabe, jak również izolacja cieplna i akustyczna pozostawia dużo do życzenia. Wadę tę usuwa wynalazek, według którego pod każdym stropem konstrukcyjnym, np. żelbetowym lub klejnowskim, można wykonać jak najlepszą izolację cieplną i akustyczną oraz zastosować kanały wentylacyjne, wykorzystać wolną przestrzeń podstropi do przeprowadzenia wszelkiego rodzaju instalacji, przy czym można nadać sufitowi kształt dowolny.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny podstropia według wynalazku, fig. 2 i 3 przedstawiają przekroje

pionowe dwóch odmiennych podstropi, fig. 4 — 6 i 8 — płaskowniki i sposób umocowania ich w stropie oraz szczegóły połączeń płaskowników z prętami, wreszcie fig. 7 przedstawia płaskowniki w kształcie stalowych sprężyn. Podstropie według wynalazku (fig. 1—3) jest podstropiem o 2 kondygnacjach, w którym płaskowniki 1 są wbetonowane w płytę żelbetową 3, a płyta izolacyjna 5, wykonana na siatce 7, jest zawieszona pod belką 6. Sufit 8 stanowi zakończenie podstropia według wynalazku. Między płytą 5 i sufitem jest wolna przestrzeń izolacyjna 9, która łącznie z wolną przestrzenią izolacyjną 4 może być wykorzystana dla wszelkiego rodzaju instalacji, np. dla urządzeń ogrzewniczych, hydraulicznych lub elektrycznych. Prze-

strzeń izolacyjna 9 może mieć dowolną wysokość. W dnie przestrzeni 9, czyli w suficie 8, umieszczone są otwory wentylacyjne, przykryte ozdobną siatką. Płaskowniki 1 posiadają otwory 2, które mogą być na jednej lub różnych wysokościach i służą do przewlekania prętów 10. Na prętach 10 układa się siatkę żelazną 7, umocowuje się ją cienkim drutem do prętów, wyprawia po obydwu stronach cementem, wapnem lub gipsem i na tej cienkiej płycie układa się gęstą masę grubości 5, 10 lub 15 cm, sporządzoną np. z okruszków korka, pomeksu, żużla lub wiórów, związanych cementem, gipsem lub smołą bitumiczną. Tak utworzona płyta izolacyjna ma tę zaletę, że jest jednolita nad całym pomieszczeniem. Płaskowniki 1 są wykonane z płaskiego żelaza (fig. 4), mogą też być wykonane w postaci stalowych sprężyn, łańcuchów, linek, kratownicy (fig. 6, 7). Na fig. 3 uwidoczniono podstropie nieco odmiennego kształtu, a to ze względu na oszczędność wysokości pomieszczenia i co za tym idzie kosztów budowy. Przy tej konstrukcji podstropia izolacja 5 i kanał izolacyjny 9 są umieszczone wewnątrz między belkami 6. Sufit 8 jest wówczas zawieszony 3 cm poniżej spodu belek 6. W stropie klejnowskim płaskowniki 1 są umieszczone w fugach między cegłami i następnie zalane cementem. Gdy płaskowniki są zbyt długie, wówczas utrudniają wykonywanie jednolitej płyty izolacyjnej; wtedy należy zabetonować płaskowniki krótkie (fig. 6), a dolną część płaskowników dosztukować później za pomocą śruby w miarę postępu robót. Sufit 8 może być dowolnych kształtów i w tym celu do płaskowników 1, umieszczonych w żelbecie stropu, przymocowuje się siatkę drucianą 7,

którą wyprawia się od góry i od dołu, przy czym w celu nadania sufitowi dowolnych kształtów do siatki (71) umocowuje się kroksztyny z drutu wygiętego odpowiednio do pożądanego kształtu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Podstropie, znamienne tym, że płaskowniki (1) lub stalowe sprężyny, łańcuchy, linki albo kratownice są wbetonowane w żelbetową płytę stropu (3), ewentualnie w fugi między cegłami, a na nich jest zawieszona jedna lub kilka kondygnacji izolacyjnych, tworzących przestrzenie izolacyjne (4, 9), wykorzystane do wszelkiego rodzaju przewodów instalacyjnych.
2. Podstropie według zastrz. 1, znamienne tym, że płaskowniki (1) posiadają otwory (2), w które przewleka się pręty (10), a na nich umieszcza się gotowe płyty izolacyjne lub siatkę drucianą (7), którą wyprawia się od góry i od dołu, a następnie układa się na niej gęstą masę, sporządzoną z okruszków korka, żużla, lub wiórów, związanych cementem, wapnem, gipsem lub smołą bitumiczną, tworząc jednolitą płytę izolacyjną (5) nad całym pomieszczeniem.
3. Podstropie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że do płaskowników (1) przymocowuje się siatkę żelazną (71), którą wyprawia się od góry i od dołu, przy czym w celu nadania sufitowi dowolnych kształtów, do siatki (71) umocowuje się kroksztyny z drutu wygiętego odpowiednio do pożądanego kształtu.

Józef Gardecki

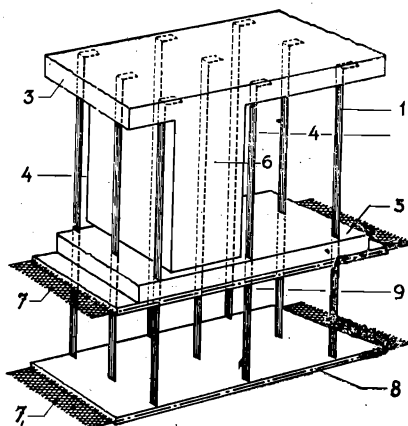

Fig. 1.

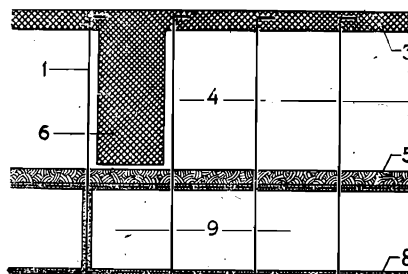

Fig. 2.

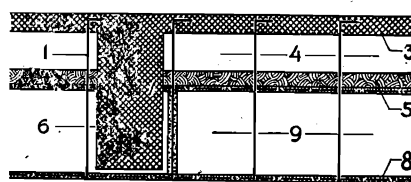

Fig. 3.

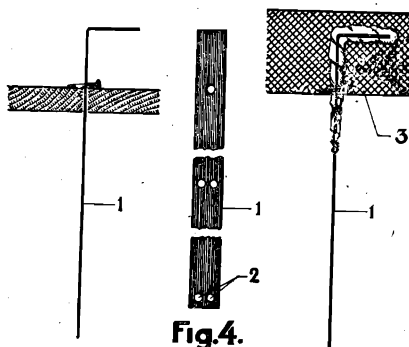

Fig. 4.

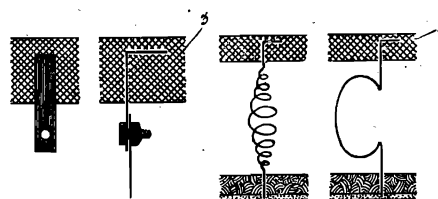

Fig. 6.

Fig. 7.

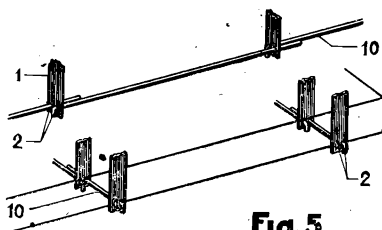

Fig. 5.

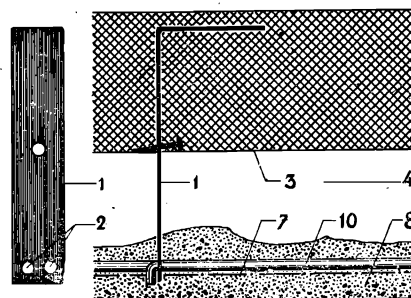

Fig. 8.